

24 Ιουλίου: Εορτάζει η Αγία Χριστίνα η μεγαλομάρτυς

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία τιμά σήμερα, 24 Ιουλίου, τη μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνας, η οποία γεννήθηκε στην Τύρο στα χρόνια του αυτοκράτορα Σεβήρου, γύρω στο 200 μ.Χ. και ήταν κόρη του Ρωμαίου στρατηγού Ουρβανού. Και οι δύο γονείς της ήταν ειδωλολάτρες, η ίδια όμως γνώρισε τη χριστιανική πίστη από μια γυναίκα και έλαβε την απόφαση να αφιερωθεί στο Χριστό.

Ο πατέρας της, της έχτισε έναν πύργο και την έβαλε μέσα σ' αυτόν. Μάλιστα κατασκεύασε αγάλματα των ειδώλων και την διέταξε να θυσιάσει σ' αυτά. Εκείνη όμως τα έκανε όλα κομμάτια. Για αυτές της τις πράξεις, η αγία υποβλήθηκε σε βασανιστήρια από τον ίδιο της τον πατέρα και μετά φυλακίστηκε.

Στην φυλακή την άφησαν νηστική για να πεθάνει από την πείνα. Όμως, άγγελος Κυρίου της πήγαινε τροφή και της θεραπεύτηκαν όλες οι πληγές της.

Μετά την έριξαν στην θάλασσα, όπου έλαβε το Άγιο Βάπτισμα από τον ίδιο τον Χριστό και άγγελος Κυρίου την έβγαλε στην στεριά.

Μόλις έγινε γνωστό ότι είχε διασωθεί, ο πατέρας της πρόσταξε και την έκλεισαν πάλι στην φυλακή. Την νύχτα που ακολούθησε ο πατέρας της πέθανε και την θέση του στο αξίωμα του στρατηγού την πήρε κάποιος ονόματι Δίων. Αυτός οδήγησε την μάρτυρα στο δικαστήριο. Και εκεί η αγία ομολόγησε την πίστη της. Αμέσως οργίστηκε και διέταξε να αρχίσουν τα βασανιστήρια.

Κατά την διάρκεια των βασανιστηρίων πολλοί πίστευσαν στον Χριστό. Μετά το Δίωνα ανέλαβε κάποιος Ιουλιανός. Αυτός έριξε την Χριστίνα μέσα σε πυρακτωμένη κάμινο, σε ένα κλουβί με φίδια δηλητηριώδη, τα οποία αντί να την δαγκώσουν της έγλυφαν τα πόδια με ευσπλαχνία, μετά της έκοψαν τους μαστούς από όπου χύθηκε γάλα αντί για αίμα και της έκοψαν και την γλώσσα. Όλα αυτά τα μαρτύρια τα υπέμεινε με καρτερία και στο τέλος με κοντάρια που την χτύπησαν παρέδωσε το πνεύμα, λαμβάνοντας τον στέφανο του μαρτυρίου, και περνώντας στην αιώνια ζωή.

Το αδιάφθορο Λείψανο της Μεγαλομάρτυρος Χριστίνας, άγνωστο πότε, μεταφέρθηκε από την Συρία όπου μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη και κατατέθηκε σε Ναό προς τιμήν της στην περιοχή του Ιερού Παλατίου, απ' όπου αφαιρέθηκε κατά την Φραγκοκρατία και μεταφέρθηκε στη Βενετία. Το 1252 μ.Χ. το Λείψανο κατατέθηκε στη Μονή του Αγίου Μάρκου στο Τορσέλλο και το 1340 μ.Χ. μεταφέρθηκε στο Ναό του Αγίου Ματθαίου στο Μουράνο. Το 1435 μ.Χ. ο Πάπας Ευγένιος Δ' διέταξε την μεταφορά του στο Ναό του Αγίου Αντωνίου, επίσης στο Τορσέλλο. Το 1793 μ.Χ. μεταφέρθηκε στη Μονή της Μάρτυρος Ιουστίνης Βενετίας και το 1810 μ.Χ. στο Ναό του Αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου, όπου και σήμερα φυλάσσεται, κατατεθειμένο σε κρυστάλλινη λάρνακα.

Πηγή: Ορθόδοξος Συναξαριστής